

De Ster

Het Avondmaal

Christus kwam met Zijn gekozen volgelingen te zamen, om het Pascha te nuttigen.

(Zie blz. 123 en 136)

1 April 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang

—

No. 7

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: 10.50 per drie maanden, 10.90 per half jaar en 11.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

»De grootste verantwoordelijkheid, in de wereld, welke God ons opgelegd heeft is, te zoeken naar onze dooden.«
— Joseph Smith.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
DE HEILIGHEID VAN DES HEEREN AVONDMAAL	
<i>Door Oud. T. Edgar Lyon . . . . .</i>	123
ERFGENAMEN DER VERHEERLIJING	
<i>Door Oud. Joseph Fielding Smith . . . . .</i>	126
AFVAL	
<i>Door Oud. Charles W. Penrose . . . . .</i>	134
VAN DE REDACTIE:	
PRESIDENT EN ZUSTER LYMAN IN HOLLAND	
<i>Door Joseph P. Lambert . . . . .</i>	130
DE WEG TOT VOLMAKING	
<i>Door J. A. Riet. . . . .</i>	129
MIJN SPECIALE ZENDING NAAR SALT LAKE	
<i>Door Fenn Sherie . . . . .</i>	132
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	137
BIJ DE VOORPAGINA	136

DE HEILIGHEID VAN DES HEEREN AVONDMAAL

Door Oud. T. EDGAR LYON

Voormalig president van de Nederlandsche Zending, thans directeur van het Salt Lake L.D.S. Instituut

VANAF HUN eerste begin zijn in de Israëlitische en christelijke godsdiensten heilige ritën, bestemd om de ziel van den sterfelijken mensch met zijn God te vereenigen, grondbeginselen geweest. De brand-offeren op de duizenden altaars van ouds waren uiterlijke teekenen van de aanbidding van God door Zijn aardsche kinderen. Het Paaschfeest was een groot herdenkingsleest en typeerde eveneens de beloofde verlossing van het menschdom uit de machten van dood en zonde. Deze heilige ritën waren in zekeren zin „sacramenten”. Gelijkerwijs heeft ook het christendom zijn heilige verordeningen, bestemd om de ziel van den oprechten geloover in nauwere harmonie met zijn Godheid te brengen. Deze werden eveneens „sacramenten” genoemd en in de verschillende eeuwen varieerden hun aantal en vormen volgens de uitleggingen van kerken en menschen. Zonder eenigen twijfel is er echter een voornaam christelijk Sacrament, hetwelk zijn oorsprong vond in de dagen van de aardsche bediening van onzen Heiland.

Op den avond van het Paaschfeest, onmiddellijk voorafgaand aan de kruisiging van onzen Heere, kwam Hij met Zijn verkoren volgelingen te zamen om te Jeruzalem het Pascha met hen te nuttigen. Tegen het einde van dit herdenkingsfeest, hetwelk het laatste zou zijn, dat het symbool van het groote zoen-offer zou dragen, schrijft de evangelist Lucas omtrent Jezus:

„En Hij nam brood en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gal het hun, zeggende: Dit is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijne gedachtenis. Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor U ver-goten wordt”. (Luk. 22: 19, 20).

Aldus werd het Avondmaal inge-

steld, vaak Eucharistie of Heilige Communie genoemd. Het was een natuurlijk eenvoudig herdenkingsmaal, waarbij brood en wijn werden gebruikt, voorafgegaan door een gebed of wijdingszegen. Aan het gebruik ervan was geen mysterie verbonden. Het brood en de wijn waren de zinnebeelden van het sterfelijk lichaam en bloed van den Heiland en dienden te worden gegeten ter nagedachtenis van het zoen-offer.

Na Zijn opstanding uit de dooden verkondigden de Apostelen van den opgestanen Heere de Evangelieboodschap wijd en zijd over de Grieksch-Romeinsche wereld. Hun boodschap maakte grooten opgang in een wereld, alreeds vervuld van talrijke partijen. Dit was vanwege haar ethische en moreele superioriteit en den krachtigen oproep door de persoonlijke getuigenissen aangaande de opstanding van den Heere Jezus Christus. Deze Grieksch-Romeinsche wereld echter, waarin tijdens de eerste eeuwen van het christelijk tijdperk het christendom zoo snel vooruitgang maakte, bevatte vele oostersche en westersche godsdienstmethoden, welke het best kunnen worden omschreven als het Mysterie of eeredienst van den Held-Verlosser. Een volledig gedeelte van hun ritueel bestond in de meeste gevallen uit aanbiddings-maaltijden, waarbij men van de gedachte uitging, dat door het deelnemen aan deze heilige herdenkingsmaaltijden de aanzittenden daadwerkelijk een gedeelte van den geest of het lichaam van hun held of mysterieuze goden aten. Op deze wijze gevoelden zij, dat zij daadwerkelijk „onsterfelijkeit aten” tegen een toekomstigen dood. In tegenstelling met de bewerkelijke ritën, in de mysterieuze aanbidding te vinden, was het christelijk ritueel eenvoudig, waaraan alle bekoring van het oog en groote emotioneele opwekkingen ontbraken. Nieuwe be-

keerlingen tot het geloof gevoelden, dat de diensten meer kleur behoeften en verlangden naar iets in hun nieuw gevonden geloof, hetwelk de plaats zou innemen van de werkelijke aanbiddingsmaaltijden, waaraan zij vroeger als heidensch toegewijden hadden deelgenomen.

Het duurde niet lang of de leer van de eenvoudige heiligheid van het Laatste Avondmaal werd verworpen door de vermenging van ideeën, ceremonies en uitleggingen, welke voortkwamen van de heidense aanbiddingsmaaltijden der genootschappen van dienzelfden tijd. Wij vinden in Paulus' eersten brief aan de Korinthe (1 Kor. 11:27) een aanklacht tegen zulk een handelwijze van de zijde der Korinthische Heiligen.

Ondanks den ijver van de eerste zendelingen bleven deze heidense invloeden bestaan, totdat de christelijke leiders besloten te onderrichten, dat dit sacrament met groote geheimzinnigheid moest worden waargenomen en men ging zelfs zo ver, om niet-leden der kerk er van te weerhouden, van deze rite getuige te zijn uit vrees, dat hun ongewenschte tegenwoordigheid de ceremonie zou ontwijden. Aan het einde van de vierde eeuw, toen de christelijke kerk in de westersche wereld een algemeene godsdienst werd, was het een vervalscht christendom — het product van een godsdienstige samensmelting — en de afval van de vroegere kerk was reeds onderweg. Verdeeldheid van meening aangaande den aard en functie van des Heeren Avondmaal was door de eeuwen, die volgden, blijven voortbestaan.

In onze bedeeeling heeft de Heere weder den waren vorm en uitlegging van deze belangrijke godsdienst-rite hersteld. Niet slechts uit de leeringen van den Meester zelf, zooals weergegeven in het *Boek van Mormon* en moderne openbaringen, maar eveneens door het nalezen van de apostolische handelingen, zooals opgeteekend in het Nieuwe Testament, leeren wij de ware betekenis van de heiligheid van des Heeren Avondmaal kennen — dat het een herdenkingsdienst is — en de wijze, waarop het zou worden bediend.

Het heeft ten doel, de verbonden te vernieuwen, welke ten tijde van den doop werden gemaakt en een juiste eerbied voor des Heeren Dag te kweeken. De Heere heeft gezegd:

„En opdat gij uzelve meer onbevlekt van de wereld moogt houden, zoo zult gij op Mijnen heiligen dag naar het huis de gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen” (*Leer en Verb.* 59:9).

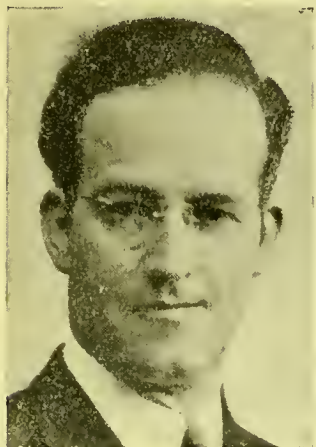
Dit is een leidraad voor ons gedrag op des Heeren Dag en toont de wijze van aanbedding aan, welke den Heere behaagt. Het woord „sacrament” wordt hier in den ruimsten zin gebruikt en beteekent aanbedding voor den Heere in den vorm van gebeden, lofzangen, dankgebeden, getuigenissen, overdenking van het Woord van God en het deelnemen aan de heilige zinnebeelden van het zoenoffer. Het is uit des Heilands gebod tijdens het oorspronkelijk instellen van het Avondmaal en deze bijzondere instructie duidelijk bewezen, dat regelmatig en veelvuldig nuttigen van de symbolen van Zijn lichaam een belangrijk gedeelte der aannemelijke aanbedding vormt.

Den Heiligen der laatste dagen wordt vaak gevraagd om de uitlegging, welke zij aan het Avondmaal geven en zijn beteekenis in hun leven en godsdienstige handelingen te verklaren. Hun wordt gevraagd, of dit voor ons een „open” of „gesloten” avondmaal is; dat is, staan wij een buitenstaander toe, van deze symbolen te nuttigen, of beperken wij dit tot de Kerkleden.

Weer anderen vragen of wij aannemen, dat de gezegende zinnebeelden van het Avondmaal een structuursverandering hebben ondergaan of tijdens het heiligen voor het gebruik met een geestelijke substantie wordt doortrokken. Men werpt ook wel eens een vraag op over de doeltreffende gevolgen van het deelnemen aan het Avondmaal en men wil gaarne weten, of het dient als een speciaal middel, ten einde vergeving van zonden te ontvangen of andere reddende genaden.

De zegen, welke tijdens het wijden van de zinnebeelden van het Avondmaal wordt uitgesproken, behoort tot de weinige bepaalde gebeden, welke in de Kerk van Jezus

Christus worden gebruikt. Deze is kort, doch alomvattend. Het eerste gedeelte van den zegen voor het brood luidt: „... O, God, de Eeuwige Vader, wij vragen U in den naam van Uwen Zoon, Jezus Christus...” en dit laat geen twijfel in ons hart aangaande de persoonlijkheid van de Godheid, tot Wie de bede om de gunst wordt opgezonden, noch aangaande Hem, Die als Middelaar optreedt. De scheiding van deze Twee in den aanhel toont Hun persoonlijkheid en afzonderlijke identiteit aan als Leden van de Drie-eenheid.

T. Edgar Lyon

Het volgende gedeelte: „... dit brood te zegenen en te heiligen aan de zielen van algeenen, die er van nuttigen...” verbant allen twijfel, welke mocht bestaan aangaande den toestand van het brood voor en na zijn zegen. Er wordt de Godheid niet gevraagd, de stof of den aard van het brood te zegenen, of een verandering teweeg te brengen in zijn vorm, inhoud of samenstelling. Totdat het door de leden van de bijeenkomst wordt gegeten, heeft het geen bijzondere waarde of heiligheid. Zijn heiligheid wordt eerst besef, wanneer genuttigd in overeenstemming met de verdere vereischten van het gebed.

De bedienende priester noemt dan de drie verschillende verplichtingen, waaraan een elk gebruiker er van

toestemt te voldoen. Ten eerste: „... dat zij het mogen eten ter gedachtenis van het lichaam van Uwen Zoon...” In deze uitspraak vinden wij de aandacht gevestigd op het eens sterfelijk lichaam van Jezus. Deze eerste verplichting sluit in zich de veronderstelling, dat een elk, die van dit symbool nuttigt, het lijden en de smart van onzen Heere zal overdenken. De herinnering aan Zijn vleeschelijk lichaam, den daaropvolgenden dood en de opstanding door den nadrukkelijken wil van den Bezitter er van, dient tot ernstig en eerbiedig nadenken te inspireeren. Het is slechts door zulk toepassen der geestelijke krachten, dat men de vreugde kan ondervinden van de verlossende genade, waarvan wij erfgenamen zijn geworden.

De tweede verplichting is: „... en voor U getuigen, o God, de Eeuwige Vader, dat zij gewillig zijn, den naam van Uwen Zoon op zich te nemen...”. Slechts zij, die gewillig zijn, den naam van Christus op zich te nemen, zijn geschikt voor het Avondmaal. Zulk een gewilligheid kan slechts worden bewezen door te voldoen aan de vereischten tot het toetreden tot de Kerk van Jezus Christus. Voor een niet-lid der Kerk zou het deelnemen aan deze verordening in directen tegenstrijd zijn met de woorden van dit gebed. Noch dienen Kerkleden, die geen goede leden zijn, de zinnebeelden van het Sacrament te ontvangen.

De derde verplichting is: „... Zijner altijd indachtig te wezen en Zijne geboden te onderhouden, welke Hij hun gegeven heeft...” Hierin ligt de gelegenheid voor hen, die aan deze ceremonie deelnemen om hun verbonden te vernieuwen, ten tijde van hun aanname in deze Kerk gemaakt door doop en bevestiging en nogmaals hun verantwoordelijkheid te erkennen om de voor hun gedrag door den Heiland gegeven geboden te blijven gehoorzamen. Deelname aan het Avondmaal beteekent daarom een erkenning voor de vergadering der Heiligen van de gewilligheid van de zijde der deelnemers, de beginselen van zedelijkheid, liefde, broederliefde, dienstbetoon, gehoorzaamheid (Zie vervolg blz. 131).

ERFGENAMEN DER VERHEERLIJING

Door Oud. JOSEPH FIELDING SMITH

van den Raad der Twaalf Apostelen

HET DERDE Artikel des Geloofs luidt als volgt: „Wij gelooven, dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie”. Het vierde Artikel zegt: „Wij gelooven, dat de eerste beginselen en verordeningen van het Evangelie zijn: ten eerste geloof in den Heere Jezus Christus; ten tweede, bekeering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; ten vierde, oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes.”

Dit zijn de eerste beginselen. Er zijn vele andere, doch een mensch kan in het celestiaal koninkrijk van God niet zalig worden zonder zich aan al deze te onderwerpen en in feite aan alle andere, welke betrekking hebben op de zaligheid. Wij zijn natuurlijk allen bekend met de woorden, door onzen Heere gesproken tot Nicodemus, die in den nacht tot Hem kwam om Hem vragen te stellen en met betrekking tot zijn zaligheid licht te zoeken. De Heiland zeide tot hem: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk van God niet zien”.

Niettegenstaande zijn geleerdheid en het feit, dat hij in den raad der Joden zat, werd deze leerstelling door Nicodemus niet begrepen en daarom stelde hij vragen en vroeg zich af, hoe een mensch wederom geboren kon worden en verbaasd over zijn onwetendheid, antwoordde de Heiland hem verder, zeggende: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan”.

Het koninkrijk van God, waarover hier wordt gesproken, wordt somtijds verkeerd begrepen. Deze uitdrukking verwijst naar het celestiaal koninkrijk. Er zijn verschillende koninkrijken, hoevele, weten wij niet, maar de Heere heeft ons drie konink-

celestiale, het hoogste; het terrestiale, het tweede; en het telestiale, het derde; en deze koninkrijken zijn wederom onderverdeeld. Deze drie zijn koninkrijken der heerlijkheid, en er is een koninkrijk, hetwelk geen koninkrijk der heerlijkheid is, waarnaar de goddeloozen ten slotte zullen gaan, zij, die eens het licht hebben verstaan, doch zich er met open oogen van hebben afgewend. Zij zullen in de buitenste duisternis zijn met den duivel en zijn engelen. De Heere heeft het in Zijn genade bekend gemaakt, dat alle overigen van het menschedom verlost zullen worden en een plaats in een der drie koninkrijken zullen vinden. Zelfs de boozen, die het Evangelie niet hebben ontvangen zullen, nadat zij den prijs voor hun zonden zullen hebben betaald, naar dat koninkrijk gaan, hetwelk bereid is voor hen, die overeenkomstig hun werken zullen ontvangen.

Wij prediken het Evangelie der zaligheid in het celestiaal koninkrijk. Ik geloof, dat het beter zou zijn, indien wij het ons tot gewoonte zouden maken, meer over verheerlijking dan over zaligheid te spreken. Volgens de Schriften, welke ons zijn gegeven, beteekent zaligheid voor den mensch het middel, zich boven zijn vijanden te verhellen, deze te overwinnen. Dit beteekent niet vijanden in het vleesch, personen, doch het beteekent zonde, overtreding van de wet en indien een mensch deze overwint, is hij zalig. Door het verlossingswerk van Jezus Christus zal iedere ziel de opstanding ontvangen; ongeacht wanneer hij leefde of hoe, de opstanding zal tot een ieder mensch komen. Zelfs zij, die op aarde hebben geleefd en onder de zonen des verders zullen worden gerekend, zullen hun lichaam ontvangen en het lichaam en de geest zullen onafscheidelijk aan elkander verbonden zijn. Dit is een leer, welke sommigen schijnt te verontrusten. Alle anderen, welke de opstanding ontvangen, zullen hun

plaats in een dezer groote koninkrijken vinden.

Doch ten einde het celestiale koninkrijk binnen te gaan, hetwelk het koninkrijk der verheerlijking is en het koninkrijk, waaromtrent in de Schriften wordt gesproken als het koninkrijk van God, moet men het Evangelie van Jezus Christus in zijn volheid aannemen en daarin verblijven, vasthouden aan de leerstellingen, de verordeningen ontvangen

HET WAS op 3 April 1836, dat Elia, de profeet, tot de aarde kwam in vervulling van de profetie, door Maleachi ongeveer 550 v. Chr. geuit. Dat, te beginnen met het bezoek van Elia aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, de harten der kinderen tot de vaders gewend zijn, getuigt het ontzaggelijk genealogisch naspouringswerk, hetwelk is verricht en het aantal genealogische bibliotheken en archieven, welke de laatste eeuw zijn opgericht. Deze naspouringsgeest is niet slechts onder de leden der Kerk te vinden, doch heeft zich onder de volkeren van vele landen verspreid.

In het begeleidend artikel bespreekt de schrijver, die president is van de Genealogische Vereeniging van Utah en schrijver van het boek „De Weg tot Volmaking”, de zending van Elia en de zaligheid voor de dooden.

en getrouw zijn aan de verbonden, tot die zaligheid behoorend.

De profeet Joseph Smith had in de eerste dagen der Kerk dit te zeggen: „De doop is een teeken voor God, voor engelen, voor den hemel, dat wij den wil van God doen, en er is geen andere wijze onder de hemelen, waardoor God het voor den mensch heeft verordineerd om tot Hem te komen om zalig te worden en het koninkrijk van God binnen te komen, behalve geloof in Jezus Christus, bekeering, en doop tot vergeving der zonden en een andere weg is vergeefs; dan hebt gij de belofte van de gave des Heiligen Geestes”.

De profeet zeide verder, dat de mensch het terrestiale of telestiale

koninkrijk kan binnengaan, die niet gedoopt is met water en die in dit leven deze verordeningen niet heeft ontvangen, doch hij kan nooit het celestiale koninkrijk ingaan zonder aan deze eeuwige wetten te voldoen. Elk koninkrijk wordt natuurlijk door wetten geregeerd. Zoover het het prediken van het Evangelie betreft, hebben wij niets te maken met de wetten van de telestiale of terrestriale koninkrijken. Onze zending is het prediken van de zaligheid van het Koninkrijk van God, waar Hij en Christus wonen, hetwelk het celestiale koninkrijk is. En alle beginselen van het Evangelie, welke ons zijn gegeven, hebben betrekking op het celestiale koninkrijk.

Sinds de dagen van den afval en het afwijken van de leer van Jezus Christus tot aan de herstelling van het Evangelie hebben door alle eeuwen heen de menschen in het duister getast, niet in staat, hun weg te vinden. De beginselen van het Evangelie werden niet duidelijk begrepen en zij worden ook heden in de kerken niet juist verstaan. Het denkbeeld heerschte, heerscht nog en werd door millioenen menschen geleerd, dat al hetgeen een mensch noodig heeft om het koninkrijk van God te betreden is, met zijn lippen te belijden, dat Jezus de Christus is, in Hem te gelooven en men zal zalig worden. Die leer is natuurlijk zeer foutief gebaseerd op zekere teksten uit de Schriften, welke ik nu niet zal bespreken. Dan bestaat er nog die andere dwaalleer, dat zij, die zijn gestorven zonder de gelegenheid te hebben gehad, de waarheid te hooren of Jezus Christus te belijden, voor eeuwig verdoemd zijn, verloren en voor hen is geen hoop meer.

Maleachi, de laatste schrijver van het Oude Testament, maakte de belofte, dat in de laatste dagen de Heere Elia, den profeet, zou zenden. Dit zijn zijn woorden: „Ziet ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal. En hij zal het hart der vaders tot de kinderen wederbrengen en het hart der kinderen tot hunne vaders, opdat ik niet kome en de aarde met een ban sla.”

Ik geloof, dat er geen tekst in de Schriften is, welke meer twist heeft veroorzaakt, welke meer betwijfeld is en welke minder is begrepen, dan deze tekst in het laatste hoofdstuk van Maleachi.

Er was een openbaring van God in dezen eeuw, waarin wij leven, voor noodig om bekend te maken, wat er mede bedoeld wordt. De schrijtuurplaats verwijst naar de zaligheid van beiden, de levenden en de dooden.

Door rechtvaardigheid en genade, en wij weten, dat de Heere rechtvaardig en genadig is, moet er een voorziening zijn, waardoor de menschen die in verschillende eeuwen op verschillende deelen der aarde gestorven zijn, zonder het Evangelie van Jezus Christus te hebben gehoord en zonder het plan van zaligheid te hebben gekend, eveneens de gelegenheid tot bekeering en tot aanname der beginselen van eeuwige waarheid mogen hebben en aldus zijn voor hen de poorten des eeuwigen levens geopend. Anders zou er geen rechtvaardigheid zijn. Indien hierin niet werd voorzien, zouden de menschen kunnen zeggen, dat God onrechtvaardig is en een aannemer des persoons. Toch ging deze leer verloren, nadat de apostelen waren ontslapen en werd niet meer begrepen. In een der kerken kwam ze in verdraaiden vorm terug en in andere werd ze geheel veronachtzaamd, niet begrepen. Wellicht was de eerste aanduiding, welke de profet van deze nieuwe leerstelling ontving, nieuw voor de wereld, doch oud, omdat ze van den beginne was, in de leerlingen, welke hij ontving van den engel Moroni, doch in zijn jeugd en onervarenheid was hij niet in staat, de beteekenis er van te begrijpen en het was niet tot Januari van 1836, juist korten tijd voor de komst van Elia, dat het visioen van de zaligheid voor de dooden Joseph Smith werd bekend gemaakt. Verwijzend naar dit visioen, zeide Joseph Smith, dat allen, die stierven zonder een kennis van dit Evangelie, die het zouden hebben ontvangen, indien zij het hadden gehoord, erigenamen van het celestiaal koninkrijk van God zullen zijn; eveneens allen, die zonder een kennis ervan

zullen sterven, doch die het van ganscher harte zouden hebben ontvangen, zullen erigenamen van dat koninkrijk zijn, want de Heere zal alle menschen overeenkomstig hun werken zegenen, overeenkomstig het verlangen van hun hart”.

En verder zeide hij, dat alle kinderen, die sterven, voor zij de jaren van verantwoordelijkheid hebben bereikt, in het celestiale koninkrijk der hemelen zalig zullen worden.

Vóór die gebeurtenis bezat Joseph

De Kirtland-tempel

Waar Elia aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verscheen

Smith ten deele diezelfde dwaalleer, welke de wereld beheerscht en de zoogenaamde christelijke menschen in haar banden houdt, dat een mensch, die zonder bekeering sterft, zonder geloof in God, zonder belijding van Jezus Christus, voor eeuwig verloren is. Toen dit visioen zich aan hem ontvouwde, zag hij zijn vader en moeder daar en zij leefden nog op aarde; daaruit begrijpen wij, dat het een visioen was van nog te komen staande dingen. Hij zag zijn broeder Alvin, die zonder doop was (Zie vervolg op blz. 138).

„DE WEG TOT VOLMAKING”

EEN IEDER waar geloover in God en Zijn liefde voor Zijn kinderen streeft er naar, zich op den weg tot volmaking te bevin- den en zodoende een leven te leiden, dat geheel in overeen- stemming met den wil van onzen Hemelschen Vader is.

Als Heiligen der laatste dagen gelooven wij echter, dat onze volmaking en eeuwige vreugde nimmer geheel volkomen zouden kunnen zijn in de wetenschap, dat onze voorouders onthouden zouden blijven van de zegeningen, waaraan wij allen op aarde zoo naarstig hebben gearbeid. En doordrongen van den geest van Elia werken wij ijverig aan het verlossingswerk voor onze doo- den, overtuigt als wij zijn, dat de Evangeliebeginselen, door den Heiland op aarde onderwezen, ook door hen geheel en aldienen te worden nagekomen.

Ten behoeve van hen, die zich aan het genealogische werk wijden, heeft de Genealogische Vereeni- giug in Nederland thans een boek uitgegeven, getiteld *De Weg tot Volmaking* en geschreven door Oud. Joseph Fielding Smith. om- trent wien wij ook elders in dit nummer van *De Ster* kunnen lezen.

Door den president der Geneal. Vereen. in Nederland, G. T. Rie- beek, werd de vertaling van dit boek ondernomen, voorwaar een zware en moeizame taak, waar- voor hij zich, dank zij de hulp van God en zijn overtuiging, dat dit boek voor alle leden der Kerk van onschatbare waarde is, uit- stekend heeft gekwetend.

Wij mogen hier enkele gedach- ten van den vertaler omtrent dit boek weergeven: „Het is een ernstig boek. Het is een boek,

dat vele menschen uit een droom van zeligneogzaamheid zal doen ontwaken en tot hun schrik zal doen bemerken, hoe ver, hoe heel ver ze nog van het einddoel verwijderd zijn. Dat het hun moge inspireeren tot een rein en edel leven.”

De Weg tot Volmaking werpt een zeer duidelijk licht op de begin- selen van het Evangelie, de gou- den draad, welke door de gansche geschiedenis van het menschdom is heengeweven en welke, wan- neer daaraan wordt vastgehouden, terugvoert in de tegenwoordig- heid van den Schepper van het heelal. Doch naast de schoon- heden, welke door gehoorzaam- heid aan deze beginselen des menschen erfdeel zullen worden, worden ook de plichten van het hedendaagsch menschdom ten opzichte van hun voorvaders duidelijk uiteengezet en laat het geen twijfel voor de veronder- stelling, dat alles wel is in Zion zonder harden arbeid van hen, die dit Zion eenmaal gevestigd willen zien.

Voor een iederen Heilige der laatste dagen, iederen naarstigen zoeker naar waarheid, is *De Weg tot Volmaking* een bron van inspi- ratie en een overtuigende tolk van Gods liefde voor Zijn volk, Zijn voorzienigheid in alle dingen, terwijl het onzen Hemelvader doet zien als een Waarmaker van Zijn woord en een Belooner dergenen, die Hem zoeken.

Opdat velen Hem als zoodanig zouden kunnen zien, wordt *De Weg tot Volmaking* warm aanbe- volen bij alle leden der Genea- logische Vereeniging, doch even- eens alle leden der Kerk en een ieder, die den Heere in gerechtig- heid zoekt. — J. A. Riet.

1 APRIL 1938

VAN DE REDACTIE

PRESIDENT EN ZUSTER LYMAN IN HOLLAND

BIJNA TWEE DUIZEND jaar geleden gaf Jezus van Nazareth aan Zijn discipelen een eenvoudige aanwijzing, waardoor zij in staat waren, valsche proleten en leeraars van ware profeten en dienstknechten van God te onderscheiden. De Heiland zeide: „Een goede boom brengt geen kwade vruchten voort, noch kan een kwade boom goede vruchten

President Richard R. Lyman

voortbrengen. Aan hun vruchten zult gij ze kennen”.

Wanneer dit nummer van *De Ster* verschijnt, zijn President Richard R. Lyman en Zuster Amy Brown Lyman in de Nederlandsche Zending op bezoek. Hebt gij raad van hen noodig? Zij zijn hier eerder geweest. Wellicht hebt gij hen gezien; zijt gij getroffen door hun inspireerende woorden; heeft hun liefhebbende aard u opgebeurd en verrijkt; gij hebt hun enthousiasme, oprechtheid en zuiverheid gevoeld. Gij hebt een inzicht gekregen in hun karakter.

Van zijn jeugd af is Richard R. Lyman een energiek werker in Kerk en burgerlijke aangelegenheden geweest. Reeds op vroegen leeftijd had hij een vurig verlangen om te leeren; dit verlangen heeft hem op eigen kosten drie universiteiten doen bezoeken. Zes en twintig jaar was hij professor in de waterbouwkunde aan de universiteit van Utah en heden is hij een van Amerika's vooraanstaande zegsmannen op dat gebied, terwijl hem door de Amerikaansche Vereeniging van Ingenieurs een gouden medaille werd toegekend en in verschillende belangrijke comités een plaats werd aangewezen.

Toen hij nog jongen was, gaf zijn moeder hem een Nieuw Testament, hetwelk hij dikwijls las, terwijl hij op de boerderij de schapen hoedde,

Zuster Amy Brown Lyman

De invloed van zijn Mormoonsch tehuis legde een hechte fundatie voor de verantwoordelijkheden van zijn later leven in den dienst van

den Heer! Hij werd op 7 April 1918 tot apostel verordineerd en van 1919 tot 1935 was hij algemeen overziener van de J.M.O.O.V. Op 24 September 1936 werd hij de twee en veertigste president over de Europeesche Zending en sinds zijn aankomst in Europa werd hem door verschillende godsdienstige en andere organisaties hulde betoond.

Amy Brown Lyman's leven is er een van dienstbetoon, niet slechts voor de Kerk, doch eveneens voor het welzijn van staat en land. Haar vader was bij de eerste groep pioniers, die in de Salt Lake vallei aankwam en zij werd grootgebracht in een gezin, waar de veredelende invloed van de pioniersgeest zich deed gevoelen. Zij had ook een verlangen naar kennis en maakte aan de Brigham Young Academie benijdenswaardige vorderingen, waaraan zij geheel afstudeerde. Sinds 1911 is zij lid van den Nationalen Vrouwenraad in de Vereenigde Staten en in 1936 was zij officieel

afgevaardigde voor de Vereenigde Staten op den Internationalen Vrouwenraad in Yoego-Slavië.

Op 5 October 1909 werd zij lid van het Algemeen Hoofdbestuur der Zusters-Hulpvereeninging en sinds 1928 is zij eerste raadgeelster in het algemeen presidentschap dier organisatie.

Volgens den maatstaf van Christus, aan Zijn discipelen gegeven, kunnen vruchten van dien aard slechts door een goeden boom worden voortgebracht. Volgens Zijn standaard zijn broeder en zuster Lyman in woord en daad dienstknecht en dienstmaagd ter wille van waarheid en gerechtigheid. Zij zijn voorbeelden van de vruchten van „Mormonisme”.

Aan hun vruchten zult gij ze kennen. We kennen en beminnen hen en zijn gelukkig en dankbaar, hen in Nederland te verwelkomen. Moge hun bezoek, ongeacht hoe kort, vreugdevol zijn en een blijvenden indruk achterlaten.

— Joseph P. Lambert.

* * *

De Heiligheid van des Heeren Avondmaal (Vervolg van blz. 125)

en nederigheid te aanvaarden, welke door de leerstellingen van Hem, Die dit Avondmaal heelt ingesteld, hun werden opgelegd.

Dan volgt een positieve uitspraak van den zegen, welke zal worden ontvangen als gevolg van het vervullen dezer drie verplichtingen: „... opdat zij altijd Zijnen geest met zich mogen hebben...”. Dit sluit in, dat de Heiland hun voortdurende Metgezel zal zijn, wanneer aan de in het gebed genoemde voorwaarden onwankelbare trouw en gehoorzaamheid wordt betoond.

Het gebed besluit met een eenvoudige „Amen”, hetgeen beteekent „het zij zoo”. De leden der vergadering mogen deze plechtige bevestiging gezamenlijk nazeggen en daardoor eenstemmig hun gewilligheid bevestigen om de aldus gezegende zinnebeelden te aanvaarden en ze op de in het gebed vermelde voorwaarden te ontvangen.

De zegen voor den wijn of het water is hooldzakelijk dezelfde als die, welke betrekking heeft op de bediening van het brood, behalve, dat

het zal worden gedronken „... ter gedachtenis van het bloed...” „van den Zoon van God”, „... hetwelk voor hen vergoten is”. Merk wel op, dat hier wederom de nadruk wordt gelegd op den herdenkingsaard van het Avondmaal en dat het water of de wijn geheiligd zal worden aan de zielen van hen, die er van drinken ter gedachtenis aan het vergieten van het zoenbloed.

Zij, die van deze zinnebeelden nuttigen, zullen slechts overeenkomstig dat gedeelte der geestelijke krachten, welke zij er aan wijden, door de verordening de zegeningen ontvangen. Het nuttigen van deze zinnebeelden, wanneer niet gepaard gaande met oprechtheid, overpeinzing en gebed, kan de menschelijke ziel niet tot heil zijn. Door het voortdurend ondoordacht gebruik van deze symbolen van het Avondmaal zal zekerlijk een geestelijke dood volgen.

Een intelligent begrijpen van deze heilige ceremonie zal tot dieper en rijker geestelijkheid leiden. De tijd, (Zie vervolg op blz. 137).

MIJN SPECIALE ZENDING NAAR SALT LAKE

door Fenn Sherie

HONDERD JAAR zijn verstreken, sinds Joseph Fielding Smith van Amerika naar zijn geboorteplaats Preston, Engeland, terugkeerde om bekeerlingen tot de Mormoonsche Kerk te vinden. Sindsdien hebben duizenden Engelsche en Europeesche menschen zich bij het nieuwe geloof aangesloten. Hoe maken de bekeerlingen en hun nakomelingen het heden? Ten einde een antwoord op deze vraag te verkrijgen, bracht ik een speciaal bezoek aan Salt Lake City.

Mijl na mijl van door de zon verzengde woestijnen — een rij machtige bergen — dan, plotseling, een groote binnenlandsche zee, en nabij den oever er van, geïsoleerd, een prachtige moderne tuinstad.

Het vliegtuig van de United Airway zwenkte over het drukke vliegveld neer en daar vond ik een vriendelijken, gebruiden jongen taxi-chauffeur, die mij gaarne rondleidde. Wij reden langs statige boulevards, omzoomd met groene grasvelden en gedecoreerd met boomen, door breede, schoone straten, passeerden groote warenhuizen, theaters, bioscopen en luxe hotels, totdat we weder aan open land kwamen. Aan het einde van een smallen weg, welke langs de bergen voerde, hield de chauffeur stil.

„Voor u zietu onze stad zeer duidelijk”, zeide hij, „ik dacht het goed u den wegtelaten zien, waarlangs Brigham Young en zijn kleine groep vluchtelingen met hun huifkarren het eerst de vallei binnenkwam. Dat was minder dan honderd jaar geleden. Het was een kale vlakke. Zie nu eens om u heen.”

Ik keek en stond verslagen. Vruchtbare landerijen, bedrijvige fabrieken, statige stadsgebouwen, een universiteit, schoone huizen en tuinen, kerken van alle richtingen en in het midden van dit alles, omgeven door grasvelden en bloementuinen, de groote Mormoonsche tempel.

„U bent een Mormon?” vroeg ik. „Dat is onze algemeene naam”, antwoordde hij. „Ons geloof is ge-

grondvest op het Boek van Mormon en ook op den Heiligen Bijbel. Wij zijn Heiligen der laatste dagen.”

Hij reed me naar den top der heuvelen, waar de pioniers het eerst kampeerden en toonde mij het schitterende marmeren staatsgebouw. Toen, terwijl wij op de groene glooiing rustten, vertelde hij me iets omtrent de geschiedenis van de Mormoonsche Kerk.

DIT ARTIKEL is ontleend aan het nummer van 28 Augustus 1937 van de „Tit-Bits”, een bekend weekblad, in Engeland uitgegeven. Groote aanplakbiljetten „Waarheid over de Mormonen” kondigden het artikel op de reclamezuilen over het geheele land aan. Het geeft een juiste en onbevooroordeelde beschrijving van een bezoek aan Salt Lake City, Utah, waar het Hoofdkantoor der Kerk is gevestigd.

Foto's van de stad en Brigham Young verschenen bij dit artikel.

Ze kwam tot stand door een boerenzoon, Joseph Smith genaamd, die in Manchester, New York, woonde. Op den leeftijd van veertien jaar verkondigde hij, dat hij door een boodschapper van God was bezocht, die hem naar een nabijzijnden heuvel leidde, waarin enkele gouden platen verborgen waren, waarop in de tekens van het vroegere Egyptisch was gegraveerd. Het was een geschiedenis van de Amerikaansche Indianen — waarvan men beweert, dat zij afstammelingen zijn van de Verloren Stammen Israels — dateerend van den tijd van Babel tot aan de tiende eeuw na Chr. Verscheidene jaren achtereen bezocht Joseph den berg en zag de platen, maar niet, voordat hij den een-en-twintig-jarigen leeftijd bereikte, mocht hij ze er uit nemen en met wat hij noemde goddelijke leiding, begon hij aan een vertaling, waarna in 1830 het Boek van Mormon werd uitgegeven.

De groei van de Heiligen der laatste dagen verwekte groote oppositie van de menschen der orthodoxe gelooven. Tooneelen van geweld en bloedvergieten waren hiervan het gevolg. Smith en een van zijn trouwe volgelingen werd door het gepeupel betoerd en met veeren bestrooid. Langzamerhand werden de Mormonen westwaarts gedreven, doch ondanks vervolging breidde hun aantal zich gestadig uit. Na enkele jaren deed zich nog meer zorg en moeite voor. De Mormonen werden aangevallen, hun huizen werden in brand gestoken, families werden uiteengerukt, mannen, vrouwen en kinderen werden de woestijn ingedreven, dakloos in de gure Novemberstormen en hevigen regenval. Weder trachtten zij zich te vestigen en wederom werden ze voortgedreven. Geplunderd en zonder geld wierpen de vluchtelingen zich op den staat Illinois, waar de vriendelijke bewoners hun onderdak, kleeding en voedsel gaven.

Joseph Smith werd gevangen genomen. Terwijl hij de rechtzitting afwachte, bestormde een woeste bende de gevangenis en Smith en zijn broeder werden vermoord.

Deze daad sterkte de zaak nog en in den tijd, dat Brigham Young van Engeland terugkeerde, om het leiderschap over te nemen, was het aantal aanhangers van het nieuwe geloof vergroot.

Young verklaarde, dat hij een visioen gezien had en een beloofd land, waar de Mormonen ongehinderd konden leven en hij overreedde hen, hem naar de wildernis te volgen.

Toen begon de groote tocht. De dappere kleine groep pioniers laadde hun wagens met zaden en landbouwwerktuigen en na drie maanden en zeventien dagen van ellende, gedurende welken tijd zij duizenden mijlen aflegden, trokken zij de vallei van het Groote Zoutmeer binnen. „Dit is de plaats” verklaarde hun leider onmiddellijk en zijn volgelingen vielen in gebed op hun knieën.

Dienzellenden dag plantten zij hun eerste zaden, besproeiden den bodem en begonnen ruwe blokhuizen te bouwen. Het visioen van Brigham Young was zoodanig, dat hij binnen drie dagen na hun aankomst een

plan van de stad maakte, zooals deze thans is.

De chauffeur reed me naar den majestueuzen Mormoonschen tempel en den geweldigen tabernakel. Toen toonde met van trots schitterende oogen hij terzelfder hoogte van deze twee groote gebouwen een kleine blokhut, welke het eerste in Utah gebouwde huis was.

„De Pioniers telde 143 mannen, drie vrouwen en twee kinderen”, zeide hij. Heden is de bevolking van Salt Lake City alleen meer dan 180.000. Minder dan de helft van hen zijn Mormonen, want menschen van andere gelooven staan vrij om hier hun aanbiddingshuizen op te richten. Alles bij elkander zijn er nu ongeveer 700.000 Heiligen der laatste dagen in verschillende deelen der wereld. Negen duizend hiervan zijn in Groot Britannië.

Wat er in het verleden ook tegen deze menschen moge gezegd zijn of heden nog tegen hen wordt gesproken, ik kan slechts zeggen, dat ik hen vriendelijke, beleefde, gezonde, schoone, ontwikkelde, welvarende en gelukkige menschen vond. De leden der Kerk geven een tiende van hun inkomen aan de Kerk. Armoede bestaat er niet. Ofschoon de stipte Mormonen niet rooken, geen alcohol, thee of koffie drinken, gelooven zij in het zich bemoeien met eigen zaken.

Utah's Staatsgebouw
Het prachtige marmereen bouwwerk.

DE AFVAL

Door Oud. Charles W. Penrose

DAT ER ZEEL veel is afgeweken van de leerstellingen, verordeningen en orde der Kerk, zooals die in de dagen van Christus en Zijn Apostelen bestond, zal iederen onbevooroordeelden zoeker naar godsdienstwaarheid duidelijk zijn. Dat dit algemeen is geweest, wordt overvloedig bewezen.

Toen Jezus Zijn zending op aarde begon, vond Hij de menschen, die beweerden, speciaal in aanmerking te komen voor goddelijken zegen en goedkeuring, met al hun priesters en bedienaars en godgeleerden geheel van het pad van leven en zaligheid af. Hij noemde de vroomsten achtenswaardigsten, godvruchtigsten en geleerdsten onder hen geveinsden en „witgepleisterde graven”. De Geest des Heeren had zich onttrokken aan hen, die Zijn naam met hun lippen eerden, doch van Zijn wegen waren afgeweken en die in plaats van het woord van God leeringen onderwezen, „welke geboden van menschen zijn.” Zij waren zonder autoriteit van God, ofschoon zij beweerden, die langs een gansche linie van voorgangers en profeten door afstamming en verordening te bezitten. Het zou niet onmogelijk worden geacht, dat een dergelijke algemeene afval zou plaatshebben na de vestiging der Kerk van Christus door Hem en Zijn Apostelen. Doch of men het zoo beschouwd of niet, de feiten zijn te duidelijk om te worden verloochend, wanneer door het eerlijke en verlichte verstand overwogen.

Er is reeds aangetoond, dat het Evangelie, zooals door Christus en Zijn Apostelen onderwezen en bediend, vereischte: ten eerste geloof in God en Jezus Christus; ten tweede, bekeering, hetwelk wijziging van gedrag insluit; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, het ontvangen van den Heiligen Geest door het opleggen der handen van goddelijk aangestelde mannen; en dat gehoorzaamheid de gaven des Geestes met zich brengt, zijnde

liefde, vreugde, vrede, geduld, broederlijke liefde, liefdadigheid, gezondmakingen, talen, uitleggingen, onderscheiding van geesten, wonderen, profetie, openbaring, en de eenheid als één lichaam van allen, die in de Kerk waren gedoopt, ongeacht, wat hun vroegere gelooven waren geweest. Eveneens, dat de verordeningen van het Evangelie werden bediend door mannen, die door God geïnspireerd werden, die met Hem in gemeenschap stonden en die waren verordineerd om voor en uit naam van de Godheid te handelen, zoodat hetgene zij door dit gezag op aarde verrichtten, in den hemel werd erkend en verzegeld. En dat er in de Kerk van Christus apostelen waren, profeten, evangelisten, herders, leeraars, ouderlingen en andere ambtenaren, die de samengestelde deelen van het lichaam van Christus vormden.

Beziet den toestand van het huidige zoogenaamde christendom! Er zijn geen geïnspireerde apostelen, profeten, evangelisten, herders en leeraars, die door goddelijke autoriteit en door de macht en werking van den Heiligen Geest bedienen. In hun plaats zijn er strijdende priesters en leeraars, geleid door de wijsheid van den mensch, de geleerdheid der scholen en de tradities der vaders, die zelfs niet beweren, dat er eenige gemeenschap tusschen hen en God is, doch het menschedom doen gelooven, dat openbaring heeft opgehouden en de stem der profetie voor immer is gestild. Er is geen „eenheid des geloofs” geen daadwerkelijke „kennis van den Zoon van God”, geen manifestaties van Zijn goddelijke aanname noch van de macht en heerlijkheid van den Heiligen Geest.

Wat is de reden voor deze verandering? Hebben de menschen de orde, verordeningen, het gezag, de leerstellingen en den geest van de Kerk van Christus niet veranderd? Is niet de voorspelling van Jesaja den profeet aangaande deze tijden

letterlijk vervuld? „Want het land is bevlekt vanwege zijne inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond”. (Jes. 24:5)

De beklagenwaardige stand van zaken in het moderne christendom werd door de Apostelen van Jezus Christus voorzien en voorspeld, en hun voorspellingen zijn ons door het Nieuwe Testament weergegeven. Paulus spreekt in zijn brief aan Timolheus aldus:

„En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig,

Paulus dicteert een brief.

laatlunkend, hoovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig; zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden. Verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; hebbende eene gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook eenen afkeer van deze”. (II Tim. 3:1-5)

„Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten en leeringen der duivelen, door geveinsd-

heid der leugensprekers, hebben hun eigen geweten als met een brandijzer toegeschroeid. (I Tim. 4:1-2)

„Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar ketelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leeraars opgadieren naar hunne eigene begeerlijkheden”. (II Tim. 4:3, 4)

Paulus zeide eveneens, dat zij immer zouden leeren, doch nimmer tot een kennis van de waarheid zouden kunnen komen. Schrijvende aan de Thessalonicensen, zeide hij:

„En wij bidden u, broeders! door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem, dat gij niet haastiglijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware. Dat niemand u verleide op eenigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij. (I Thess. 2:1-3)

De Apostel Petrus voorzag dezen grooten afval ook en sprak er als volgt over:

„En er zijn ook valsche profeten onder het volk geweest, gelijk ook onder u valsche leeraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook den Heere, die hen gekocht heeft, verloochende, en een haastig verderf over zichzelf brengende. En velen zullen hunne verderfissen navolgen, door welke de weg der waarheid zal gelasterd worden. En zij zullen door gierigheid, met gemaakte woorden, van u eene koopmanschap maken, over welke het oordeel van eerlang niet ledig is, en hun verderf sluimert niet.” (II Petr. 2:1-3)

De „afval” begon ten tijde van de Apostelen, en vandaar hun talrijke waarschuwingen en vermaningen tot de Heiligen, waarbij scheuringen en verdeeldheden werden gelaakt, en tot eenheid werd aangeraden, aantoonend, dat de Geest des Heeren eenheid bevorderde en de menschen leidde tot de kennis der waarheid, terwijl oneenigheid en strijd uit den booze voortkwam en tot duisternis en dood leidde.

Dat de groote afval reeds zeer vroeg begon, wordt aangetoond door de woorden van Paulus: „Want de

verborgenheid der ongerechtigheid wordt alreede gewrocht; alleenlijk, die hem nu wederhoudt, die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden”. (II Thess. 2: 7). Tegen den tijd, dat de Apostelen uit den weg werden geruimd, de meesten hunner door de handen van goddelooze menschen vermoord, had de afval reeds zulke afmetingen aangenomen, datslechtszeven gemeenten door den Apostel Johannes, die op het eiland Patmos was verbannen, voor goddelijke gemeenschap waardig werden geacht. En in die openbaring werden de meesten er van door den Heere berispt, omdat zij hunne „eerstelijde” hadden verlaten, en hun werd geboden zich te bekeeren of Hij zou hen van hunne plaats weren. Enkele hunner waren „koud noch heet”, weer anderen hadden zich overgegeven aan verleidende geesten gruwelen bedreven en valsche leeringen aangenomen. (Zie Openbaringen, hoofdstukken 1, 2 en 3)

Het blijkt duidelijk uit deze voor- spellingen in het Nieuwe Testa- ment andere, welke konden worden aangehaald, dat het afwijken van de zuiverheid, eenvoudigheid en een- heid van het Evangelie van Christus algemeen was en dat deze profetieën werden vervuld, daarvoor hebben wij het getuigenis van de Kerk van Engeland. In haar Preek over de Gevaren van Afgoderij verklaart ze: „Geestelijkheid en leekendom, geleerden en ongeleerden, mannen, vrouwen en kinderen van alle leef- tijden, secten en rangen van het geheele christendom zijn — het is vreeselijk en ontzettend, er aan te denken — allen in deze afschuwelijke afgoderij begraven en dat achthonderd jaar en langer.” Hoe is het, met dit als waarheid, moge- lijk te gelooven, dat de Kerk van

Christus na die langdurige duisternis en afval nog een bestaan op aarde had? Hoe kon er zells nog een over- blijfsel zijn van de goddelijke autori- teit, welke door de Apostelen en de Priesterschap der oorspronkelijke christelijke Kerk werd gehouden? Indien de Roomsche Kerk, waarvan de Kerk van Engeland zich heeft afgescheiden, geen goddelijk gezag had, dan kon de Kerk van Engeland dat ook niet hebben, want alhetgeen zij had, verkreeg ze van die Kerk. Indien de Roomsche Kerk die autori- teit bezat, kon de Kerk van Engeland die toch niet hebben, want Rome sneed haar met al haar priesters en bedienaars af. Aangezien dan de Kerk van Engeland zonder goddelijk gezag was, zijn alle verschillende strijdige secten, welke uit haar zijn voortgekomen, noodzakelijkerwijze in eenzelden toestand, want geen dezer maakt er zells aanspraak op, eenige openbaring van God tot het her- stellen van dat gezag en het weder- oprichten van de Kerk van Christus te hebben ontvangen.

Goede mannen, geleerde mannen, vrome mannen zijn er bij millioenen geweest; edele, godvruchtige en ge- zegende vrouwen hebben eveneens, volgens hun licht en gelegenheden met hen haar best gedaan; doch duisternis „bedekte de aarde en dikke duisternis de volkeren”, en de afval van het vroegere christendom, zoo- als door zijn oprichters voorspeld, was vreeselijk en algemeen. Doch, Gode zij dank, werd ook de her- stelling voorspeld en het zal een aangename taak zijn, dit in de verdere artikelen uiteen te zetten, zooals ge- openbaard en voortgebracht door openbaring van God, den Eeuwigen Vader, door Jezus Christus, Zijn Zoon en de heilige engelen, vanuit Hun tegenwoordigheid gezonden om de laatste en grootste aller be- deelingen in te wijden.

BIJ DE VOORPAGINA

* * *

Een van den artist W. N. Margetson's schilderijen, de vermaarde ge- beurtenis uit den Bijbel, is op dit nummer van *De Ster* afgebeeld. Het was, terwijl Hij met Zijn apostelen aan het laatste avondmaal was aangezeten, dat Christus de verordening van het voetwasschen instelde, ten einde nederigheid te onderrichten en Hij vermaande Zijn apostelen, dat de dienst- knecht niet grooter is dan zijn Heere.”

Des Heeren Avondmaal werd dien gedenkwaardigen avond eveneens ingesteld met den raad van den Heiland, te Zijner gedachtenis aan dit Avondmaal deel te nemen, wanneer Hij zou zijn heengegaan.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. Arie van Essen is aangesteld als president van het Groningsche district; Oud. Howard W. Draper als president van het Utrechtsche district; Oud. Rex S. Gourley als president van het Rotterdamsche district.

Oud. Harry Kranendonk werd aangesteld als overziener van de Priesterschap in Nederland.

Ontslagen

Op 21 Maart j.l. zijn de broeders A. Hartman, J. Borger en J. Schipaanboord Sr. ontslagen als resp. president, eerste en tweede raadgever in het Rotterdamsche district. Deze broeders werden op 18 April 1937 voor hun roepingen terzijde gezet.

Oud. Judicus Marinus Pieter Jan Verstegen Sr., die sinds 2 April 1937 als reizend zending in de Nederlandsche zending is werkzaam geweest, werd 28 Maart j.l. eervol van zijn zending ontslagen.

Nieuw district georganiseerd

Wegens de uitgestrektheid van het Rotterdamsche district was het noodzakelijk, dit te splitsen met ingang van 21 Maart j.l. werden hieruit twee districten georganiseerd en wel het Rotterdamsche, waaronder de gemeenten Rotterdam, Rotterdam-Overmaas, Schie-

dam en Dordrecht ressorteeren en het Haagsche, waaronder de gemeenten Den Haag, Leiden, Delft en Gouda zullen zijn begrepen.

Aangesteld

Broeder J. Schipaanboord Sr. van Leiden werd op 21 Maart aangesteld als president van het nieuw gevormde Haagsche district.

Conferenties

Vergaderingen der Groningsche conferentie zullen op 16 en 17 April a.s. worden gehouden in de Poelestraat 54. Zaterdagavond zal een bijeenkomst worden gehouden om 8 uur en des Zondags zullen vergaderingen worden gehouden om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m.

De voorjaarsconferentie van het nieuwe Rotterdamsche district zal op 23 en 24 April a.s. te Rotterdam worden gehouden.

Het nieuwe Haagsche district zal op 7 en 8 Mei a.s. in conferentie bijeenkomen.

Inzegening

Inge Elfride Schippers, dochtertje van Rinze Schippers en Susanna Maria Schippers-Küng der Delftsche gemeente, werd op 6 Maart j.l. door haar vader ingezegend.

* * *

De Heiligheid van des Heeren Avondmaal (Vervolg van blz. 131).

waarin de zinnebeelden van het lichaam en bloed van onzen Heere worden toebediend aan de leden der Kerk persoonlijk, biedt een gelegenheid tot overpeinzing. Men dient dien tijd te benutten voor het overdenken van de zwakheden en fouten, welke den geest er van weerhouden, den waren staat van volmaaktheid te bereiken en dan te besluiten, die onvolmaaktheden te overwinnen. Het is een tijd voor innerlijke overweging. Het is een tijd voor het gevoelen van een geest van eenheid met al God's kinderen. Door deze verordening wordt geen speciale tijd gegeven, waarin men zich vergeving van zonden kan verzekeren, doch de kennis, dat men zijn verbonden heeft vernieuwd,

kan de ziel een vrede brengen, welke alle beschrijving te boven gaat. Ook dankbaarheid voor de keurzegeningen van den Heere dienen een deel van dezen overpeinzingstijd uit te maken. Boven al het andere dient het een tijd te zijn ter overdenking van het offer, hetwelk ter wille van ons, voor onze eigen zaligheid en verhooring, werd gebracht. Tot hem, die van deze dingen een begrip heeft en den waren aanbiddingsgeest bezit, komt de ondervinding van de grenzenloze vreugde, welke voortkomt uit een begripen van de ware betekenis van het Zoenoffer, hetwelk door onzen Heere en Verlosser, Jezus Christus, werd gebracht.

Erigenamen der Verheerlijking

(Vervolg van bldz. 128)

gestorven, in het celestiale koninkrijk.

Natuurlijk kwam door deze leerstellingen, welke hij van de wereld had ontvangen, de gedachte in hem op: „Hoe kan het nu, wanneer de Heere zegt, dat niemand kan zalig worden, tenzij hij geboren wordt uit water en uit geest, dat mijn broeder in het celestiale koninkrijk is?”

En zoo bleef hij doorpeinzen, zelfs met deze openbaring was de geheele waarheid hem nog niet bekend en de profeet werd betreffende het gedeelte, dat hem geopenbaard was, aan zijn eigen gedachten overgelaten. De volheid van de leer der zaligheid voor de dooden werd op 3 April 1836 geopenbaard, toen in den Kirtland-tempel Elia verscheen in vervulling van Maleachi's belofte, en op Joseph Smith en Oliver Cowdery de sleutelen bevestigde, welke hij hield, waardoor het hart der vaders tot de kinderen werd gewend en het hart der kinderen tot de vaders. Om het op wat duidelijker wijze te zeggen: in het hart der kinderen de zaligheidsbelofte te planten, welke aan de vaders gemaakt werden. En aldus herstelde Elia de sleutelen van het priesterschap, welke hij droeg, en die sleutelen maakten het voor den waarheidsgeest mogelijk, het hart der menschenkinderen van over de geheele aarde binnen te treden en hen aan het werk te zetten en hun afgestorvenen op te zoeken.

Na de komst van Elia en de herstelling van deze sleutelen ontving Joseph Smith verder licht, en werd hem op eenvoudige wijze bekend gemaakt, dat ieder waarheidsbeginsel, hetwelk op de zaligheid des menschen betrekking had, moest worden toegepast voor de zaligheid van hen, die reeds zijn overleden en die zaligheid waardig zijn; en nadien werd de leer omtrent de zaligheid voor de dooden onderwezen. De woorden van Paulus: „Anders wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden, indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij dan voor de dooden gedoopt?” werden

duidelijker en namen vaste betekenis aan.

De profeet zeide, dat hij er van overtuigd was, dat deze leer der zaligheid voor de dooden door de vroegere kerken werd toegepast. Hij bedoelde de christelijke kerken, niet de kerk voor de dagen van Christus; er was geen doop voor de dooden, er was geen begiftiging voor de dooden, totdat Christus zelf de boodschap tot de geestenwereld bracht. Elia's boodschap was om de volheid van de machten des priesterschap te herstellen. Elia hield de sleutelen der zaligheid, de verzegelende macht. Dat was, wat hij wederbracht, en de reden, waarom hij werd gezonden was, dat hij de laatste profeet in het oude Israël was, welke ze hield.

Vóór de dagen van Christus werd het Evangelie onderwezen, en de menschen hadden het voorrecht zich te bekeeren, doch dit Evangelie was slechts voor de levenden. Toen Jezus in zijn geboortestad ging prediken, zeide Hij: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: de ure komt, en is nu, wanneer de dooden zullen hooren de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven. Want gelijk de Vader het leven heeft in Zichzelve, alzoo heeft Hij ook den Zoon gegeven, het leven te hebben in Zichzelve. En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des menschen Zoon is. Verwondert u daar niet over; want de ure komt in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijne stem zullen hooren, en zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben tot de opstanding des levens en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdöemenis.”

Hier maakt de Heiland dus de belofte, dat Hij naar de geestenwereld zou gaan en daar zou Hij tot de menschen prediken en hen onderrichten. Petrus zegt, dat dit vervuld werd. Hier zijn zijn woorden:

„Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen, die wel is gedood in het vleesch, maar levend

gemaakt door den Geest: in welke Hij ook, henengegaande zijnde, den geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft."

Tot wie predikte Hij? Klaarblijkelijk tot alle geesten, die in de gevangenis waren, niet slechts tot hen, over wie in het volgende vers wordt gesproken: „Die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach, als de arke toebereid werd; waarin weinige, (dat is acht) zielen behouden werden door het water”.

Zijn zending was voor alle dooden, Hij zegt het ons; het Evangelie te prediken aan hen, zoodat zij, die door bekeering er aanspraak op kunnen maken om het te ontvangen, het ook mogen ontvangen en ieder mensch overeenkomstig zijn werken geoordeeld zal worden en aldus het voorrecht moge genieten om in de opstanding voort te komen, sommigen tot het eeuwige leven, sommigen tot de verdoemenis. Verder zegt Petrus: „Want daartoe is ook den dooden het Evangelie verkondigd geworden, opdat zij wel worden geoordeeld naar den mensch in het vleesch, maar leven zouden naar God in den Geest.”

Wij zien dus, dat in deze Schriften het Evangelie der zaligheid voor de dooden wordt onderwezen. Een ding, dat een mysterie schijnt te zijn, tenminste voor velen niet duidelijk, is dit werk der zaligheid voor de dooden. Wanneer wij naar den tempel gaan, om het werk voor de dooden te doen, gaan wij als vertegenwoordigers voor de dooden, handelen plaatsvervangend en als gevolmachtigden voor de dooden. Wij behandelen die overledenen niet, alsof zij dood zijn. Wat doen wij? Wij behandelen ze als

levenden in het vleesch en wij vertegenwoordigen hen. Wat doen wij? Geven hun persoonlijk door middel van een volmacht datgene, wat zij moeten ontvangen en wat hier ontvangen had moeten zijn en door hen zou zijn ontvangen, indien het voorrecht zich had voorgedaan.

Wij geven derhalve den dooden zulke verordeningen en voorrechten, als waarop zij, die hier en nu leven, aanspraak maken. Wat het geloof betreft, dat beoefenen ze, waar zij zijn. Wat bekeering aangaat, zij bekeeren zich, waar zij zijn. Wij worden voor hen gedoopt, omdat zij daar niet gedoopt kunnen worden. Wij worden voor hen bevestigd en verordineerd. Waarom? Omdat zij die verordeningen daar niet kunnen ontvangen. Waarom niet? Omdat deze verordeningen tot het sterfelijk leven behooren, en alhetgeen wij voor de dooden doen is hun te geven, wat tot dit sterfelijk bestaan, waarin wij ons bevinden, behoort.

Sommige menschen denken, dat iedere persoon, die sterft, het Evangelie zal aannemen. Sommige menschen denken, dat wij in den tempel het werk voor iedere ziel moeten doen. Ik zie het zoo niet. Met de woorden van Joseph Smith heb ik tot u gesproken betreffende deze zaligheid voor de dooden en diegenen der dooden, die op zaligheid aanspraak kunnen maken Allen, die hebben geleefd en zijn gestorven zonder een kennis van het Evangelie, en het zouden hebben aangenomen, indien het tot hen was gekomen, zijn erfgenamen der zaligheid. Waarom zijn ze erfgenamen? Omdat zij het hier zouden hebben ontvangen, en het daarom daar zullen ontvangen, want de menschen zullen volgens de verlangens van hun hart geoordeeld worden.

* * *

Van alle Amerikaansche religieuze boeken der negentiende eeuw schijnt het *Boek van Mormon* het machtigste. Het heeft wellicht slechts één procent van de bevolking der Ver. Staten bereikt, doch het heeft dat eene procent zoo machtig en blijvend aangegrepen, dat het bij alle menschen der Ver. Staten verwondering heeft verwekt, vooral door zijn bijdrage aan het openstellen van een onzer grootste grenzen.

Henry A. Wallace, *Secretaris van den Landbouw der Ver. Staten.*

Vergaderplaatsen van de Heiligen der Laatste Dagen.

Almelo	Gouda
■ 3e Westerdokstraat 25.	■ Keizerstraat 7.
Amsterdam	Groningen
■ Weteringschans 101.	■ Poelestraat 54.
Apeldoorn	Haarlem
■ Griftstraat 18	■ Nieuwe Gracht 66.
Arnhem	Leeuwarden
■ Boulevard Heuvelink 179.	■ Nieuweburen 126.
Delft	Leiden
■ Koornmarkt 21.	■ Gerecht 10.
Den Haag	Rotterdam
■ Loosduinschekade 11.	■ St. Janstraat 15a.
Den Helder	Rotterdam-Overmaas
■ Jansendwarsstraat 8.	■ Hoek van Bas Jungeriusstraat en Blankenburgstraat.
Dordrecht	Schiedam
■ Museumstraat 23.	■ Lange Haven 59a.
Utrecht	
■ Witte Vrouwensingel 92.	

In alle gemeenten beginnen de Zondagsscholen om 10.30 uur v.m.
en de avonddiensten om 6 uur n.m.

Tijdens zijn leven van dienstbetoon heeft Oud. JAMES E. TALMAGE van den Raad der Twaalven omtrent de dertien „Artikelen des Geloofs” der „Mormoonsche” Kerk een boek geschreven. In dit boek wijdt hij uit over en geeft een duidelijke en begrijpelijke uiteenzetting van wat de leden der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen gelooven en leeren.

Tegen den bestaanden prijs kunt U een ingenaaide uitgave koopen van
de „Artikelen des Geloofs” voor f 1.00

Van 1 tot 30 April bieden wij TWEE EXEMPLAREN VAN f 1.01
DE ARTIKELEN DES GELOOFS aan voor . . . . .

(Porto per 2 boeken f 0.25 extra)

Iedere Heilige der laatste dagen dient dit boek in zijn of haar boekenkast te hebben. Iedere ernstige zoeker naar waarheid zou zijn inspireerende boodschap aangaande het Evangelie van Jezus Christus moeten lezen.